

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice šte. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska polt-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 60 kr., na mesec 60 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 165.

V Ljubljani v četrtek, 23. julija 1885.

Tečaj II.

Najnovejši dogodki.

V Draždanih obhajali so te dni turnarji nemške države svečanosti, katerih so se v obilnem številu udeležili tudi avstrijski Nemci. Nam bi ne hodilo na misel baviti se s to zadevo, ki je sama ob sebi za nas kaj malo zanimiva, ko bi se od tam ne poročale stvari, ki morajo vsacega pravega patrijota v srce boleti. Na tem, da so avstrijski Nemci podali se obiskat svoje sorojake v Nemčiji in da so bili od teh navdušeno sprejeti, nimamo gotovo ničesar grajati. Kri ni voda, pravi pregovor in ta pregovor ima svoj pomen in svoje opravičenje. V našem stoletju, ko je narodnostna ideja dospela do vrhunca, ni se čuditi, ako si sinovi jedne in iste narodnosti, dasi morda ločeni po državnih mejah, stiskajo bratovske rok. A ostati se mora pri tem, dalje se ne sme iti. Tako pa ni bilo pri slovesnosti v Draždanih. Kedor vé, kak duh je začel novejši čas vejati v severnih krajih Česke med Nemci, kedor je s pazljivostjo opazoval razne pojave, ki so tam od dné do dné prikazavali se v jasnejši obliki strmečim očem, ta bode znal tudi prav tolmačiti besede, ki so se govorile in z največjo navdušenostjo odobravale pri gori omenjeni svečanosti.

Sicer nam je vsa stvar uže jasna, ako vemo, da se je tega obiska v Draždanih udeležil tudi znani Knotz; nobenega komentara ni treba, nobenega tolmačenja, dovelj je, če slišimo, s kako brezmejno navdušenostjo se je pozdravljala ta nova zvezda na obzorji političnega življenja v Avstriji. Nobene besede ni bilo treba govoriti, vže ta prikazen sama na sebi govorila je dovelj glasno, da se hoče na tujih tleh demonstrirati zoper v Avstriji sedaj obstoječo, a jedino pravo sistemo. Ako se je tudi govorilo, bilo je sicer to odveč, a ima

vender to dobro na sebi, da sedaj tudi še tako kratkoviden človek lahko uvidi, zakaj se je pri tej slavnosti prav za prav šlo.

Glavno glasilo ustavoverne stranke pozna dobro svoje ljudi. Uže naprej čitalo se je v „Neue fr. Presse“ neko dobrohotno svarenje, da naj se ne govori preveč očito, da naj se ne pové vse, kar teži srce, dobro vedoč, da bi to znalo škodovati. „Nemška navada ni“, tako pripoveduje „Neue fr. Presse“, „na rane kazati, katere so prizadeli nasprotniki nemškega imena našim prsim, in naš ponos ne pripušča, da bi le tudi misel vzbudili, kakor bi iskali zaveznikov v boji, katerega upamo, opirajoč se na svoje prepričanje in na svoje pravice, sami zmagonosno izbojevati.“

To je pač dovelj razumljiv namigljaj, a če je glavno glasilo ustavoverne stranke bilo prepričano, da te njegove besede kaj izdajo, motilo se je zelo. Knotz in ljudje njihove barve niso možje, ki bi se strašili pokazati v svoji pravi luči, ki bi se bali glasno pridigovati o tem, česar jim je polno srce. Prvi čin, s kojim so se storili nesmrtni nekateri avstrijskih turnarjev, ko so stopili na saksonsko zemljo, bil je baje ta, da so strgali črno-žolte zastave raz železniških voz. Še se nam zdi neverjetna taka predrznost, še je nečemo verjeti po vsem tako, kakor se pripoveduje, počakati hočemo, kaj bode v tem oziru preiskava privedla na dan. A da zna na tem vender le nekaj biti, v tem potrjuje nas to, kar se je vse v Draždanih pri slovesnosti vršilo. Zakaj se je ravno dr. Knotz tako odlikoval, zakaj se ravno o njem poroča, „da so ga bolj po rokah nosili, nego je sam hodil?“ Kaj imajo pomeniti izdihljaji o „nemški straži ob Veltavi“ in o „pretrganih črno-rudeče-zlatih vezih“? Mi mislimo, da bi bili nemški turnarji iz Avstrije bolje storili, ako bi bili ljubezen do svojih krvnih

bratov v Nemčiji na drug način kazali, ako bi pri tem ne bili tako čisto pozabili na to, da so državljani Nemčiji sicer sosedne in prijazne a vender samostojne velike in mogočne avstrijske države!

Še drugi dogodek dal je zadnje dni mnogo govoriti. Isti čas skoro, ko so potovali avstrijski Nemci v bližno Saksonsko, podalo se je na pot okolu 1500 českich kmetovalcev, da obiščejo v Pešti ondotno razstavo. Ako nas prvo omenjeno potovanje ne more navdajati s posebnim veseljem, pozdravljati moramo obisk Čehov peštanske razstave in njihov vsprejem od strani Ogrov z odkritosrčno radostjo. Odkritosrčno prijateljstvo, ki se je razvilo zadnji čas med tema dvema narodoma, ki sta tako važna faktorja v naši državi, mora z zadovoljnostjo napolniti vsacega patrijota. To je jasen dokaz za to, da oni nimajo prav, ki v jedno mēr trdijo, da je sporazumeje narodnostij nedosegljivo, ki se še vedno drže starega neizvedljivega načela, da mora jedna narodnost zavzemati vzvišeno mesto nad vsemi drugimi. Bili so časi, ko se tudi Čehi in Madjari niso bili le hladni jeden proti drugemu, ampak se celó nekako sovraštvo med njimi ni dalo tajiti. Vender prodrlo je bolje prepričanje med obema narodnostima in sedaj stiskata si Čeh in Madjar prijateljsko roko. Po vsej pravici se sedaj vpraša, zakaj bi se ne dalo isto prijateljstvo doseči tudi med Čehi in Nemci in temi in drugimi Slovani? Čehi so gotovo poskusili vse, kar se je dalo; pri vsaki še tako majhni priložnosti niso pozabili kazati svoje pripravljenosti, sporazumeti se s svojimi nemškimi sodržavljani — zakaj Nemci nečejo sprejeti te ponudbe, zakaj na noben način nečejo v miru živeti z drugimi narodnostmi? In da so res oni Nemci, ki spadajo k ustavoverni stranki, krivi temu, da se sporazum-

Listek.

Kako Rusi umirajo.

(Po Turgénjevu prevél Anton Sušnik.)

(Konec.)

Ah, jedenkrat sedim pri ranocelniku Kapitonu. Pričeli smo se razgovarjati o našem poslednjem lovu, kar se nakrat pripelje na dvorišče voz, kojega je vlekel neobičajno debeli sivec, kakeršne imajo samo mlinarji. Na vozu je sedel trebušat mužik v novem „armjaku“, imajoč raznobojno brado.

„A, Vasilij Dimitrič!“ vskliknil je z okna Kapiton — dobro došli! — „Libovšinski mlinar“, pošepeta mi na uho. Mužik je zlezel šepaje z voza, šel v izbo ranocelnikovo, ozrl se po podobah ter se blagoslovil s križem. . . .

„No, kaj, Vasilij Dimitrič, kaj je novega?“ Niste li zdravi! obličje vaše se mi ne dopada.“

„Da, Kapiton Timofejič, nič kaj dobro mi ni.“

„Kaj vam pa je?“

„I kaj neki, Kapiton Timofejič? Nedavno sem kupil v mestu kuruze; no, pripeljem jo domov in ko jo počnem skladati z voza, možno da sem se pretegnil, ali kali . . . v črevih me je takó zbolelo, kakor bi se bilo v njih česa pretrgalo — in od tega časa vedno boleham. In danes mi je zelo slabo.“

„Hm“, oglesi se Kapiton ter noslja tobaček — „to pomeni, da ste kilavi. Ali se vam je davno to pripetilo?“

„Pred desetimi dnevi.“

„Pred desetimi dnevi? (Ranocelnik potegne vsé skozi zobe vzduh in zmaje z glavo.) — Dovolite, da vas potipam. — No, Vasilij Dimitrič — pravi konečno — pomilujem vas odkritosrčno, ni ravno dobro z vami, res ste bolni. Ostanite tu pri meni, storil bom, kar je moči, sploh vam pa ne obetam mnogo.“

„Kaj, ali je takó hudo?“ vsklikne prestrašeni mlinar.

„Da, Vasilij Dimitrič, hudo; ko bi bili prišli k meni saj dva dni prej, ne bilo bi nič, kakor

bi pihnil! ali sedaj imate prisad in nego se nadejate bo tu ogenj sv. Antona.“

„Ali to ni možno, Kapiton Timofejič?“

„Ponavljam vam to.“

„I kako pa je to? (Ranocelnik pokrči z ramama.) Kaj, meni je umreti za tako malenkost?“

„Tega ne trdim, . . . toda le tu ostanite.“

Mužik se zamisli, premišlja, pogleda v tla, in potem na nas, počese se za ušesom in vzame čapko.

„Kam pa, Vasilij Dimitrič?“

„Kam? — veste kam — domov, če je takó hudo. Doma moram vse v red deti, če je to istina.“

„Vi si škodujete, Vasilij Dimitrič, bodite pametni! Saj se še čudim, kako ste mogli le-sem dospeti; ostanite tú!“

„Ne, ne, brate, Kapiton Timofejič, če moram umreti, umrem naj uže doma: in če umrjem tú, Bog vedi — kaj bi se doma zgodilo.“

„Ne vé se še nič, Vasilij Dimitrič, dokler se bolezen ne prikaže. . . . Ampak je velika nevar-

ljenje narodov v naši državi še ni doseglo, o tem prepriča nas vznova uvodni članek v včerajšnji „Neue freie Presse“. Iz vsake vrste tega članka veje toliko sovraštvo do Čehov in je sploh cela stvar pisana tako cinično, da se nam gabi baviti se delj časa z njo. Le toliko naj omenimo še, da se gospodje ustavoverne stranke motijo, ako mislijo, da na ta način dospé še kedaj na krmilo. Dokler se ne sprijaznijo z mislijo, da so si vsi narodi v Avstriji jednaki, da se ne sme nobeden njih obsipati z zaničevanjem, tako dolgo niso sposobni prijeti za vladno krmilo.

Šolstvo v Avstriji.

(Konec.)

Število javnih ljudskih šol je znašalo 15 944, in sicer 324 meščanskih in 15 620 splošnih ljudskih šol. Če se prišteje 944 privatnih šol, se dobi skupno število 16 888, ali za 184 za šolo godnih otrok jedna šola. Meščanskih šol je še kaj malo. Znatno število jih ima samo Dolenje Avstrijsko 57, Češka 171 in Moravska 146. Tudi kar se tiče razširjenja splošne ljudske šole in pomnoženja razredov na njej je Dolenje Avstrijsko prvo, kajti broji največje število šestoro-, sedmero- in osmerorazrednic. V Galiciji, v Bukovini in v Istri so navadno samo jednorazrednice. Relativno največ jednorazrednic je v Galiciji (izmed 100 šol je 85,2 jednorazrednice), v Bukovini (82) in v Dalmaciji (78,2); najmenj v Trstu in okolici (6 odstotkov), v Česki (35), na Górenjem Avstrijskem (37,1) in na Dólenjem Avstrijskem (37,8 odstotkov).

Omeniti je sicer treba še, da se je število šol za ženska ročna dela, privatnih šol brez pravice javnosti zmanjšalo — in sicer zaradi tega, ker ne morejo tekmovali z državnimi ljudskimi šolami; to je veselo znamenje, katero kaže, da

se zaupnost do državnih ljudskih šol vedno bolj širi.

Gledé jezikovnih razmer se razvda iz poročila, da so štiri dežele imele jednoten učni jezik, namreč Górenje Avstrijsko, Dólenje Avstrijsko, Solnograd in Predarelsko; omeniti je vendar treba, da se je na štirih šolah na Dólenje Avstrijskem poučevalo v prvih razredih v češčini in da je bila v Predarelski jedna šola z mešanim učnim jezikom (italijansko-nemški). V naslednjem hočemo pokazati, kako so razne narodnosti obiskovale šole v jezikovno mešanih deželah. V Štajerski je 526 nemških, 160 slovenskih, 75 jezikovno mešanih šol; v Koroški 251 nemških, 93 mešanih; v Kranjski 221 slovenskih, 20 nemških, 28 mešanih; v Trstu in okolici 2 nemški, 12 slovenskih, 22 italijanskih; v Tirolski 781 nemških, 719 italijanskih, 25 mešanih; v Česki 2064 nemških, 2520 čeških; v Moravski 611 nemških, 1386 čeških, 45 mešanih; v Šleziji 205 nemških, 112 čeških, 126 poljskih, 24 mešanih; v Galiciji 34 nemških, 1238 poljskih, 1537 rusinskih in 130 mešanih; v Bukovini 18 nemških, 74 rusinskih, 53 rumenskih, 3 magjarske, 64 mešanih; v Dalmaciji 6 italijanskih, 269 hrvatskih. Torej skupno bilo je: 6733 nemških, 4018 čeških, 1364 poljskih, 1611 rusinskih, 496 slovenskih, 868 italijanskih, 306 hrvatskih, 53 rumenskih, 3 magjarske in 492 mešanih šol. Število šol se je v teku jednega leta pomnožilo za 151.

Vkupno učiteljsko osebje na javnih ljudskih šolah je brojilo 52 314 oseb, in sicer 40 704 učiteljev in 11 610 učiteljic. Učiteljsko osebje se je od l. 1882. pomnožilo za 1453 glav.

Toliko naj zadostuje o ljudskem šolstvu; v jedni prihodnjih številkih govorili bodemo o srednjih šolah.

V naslednjem podajemo še vkupen izkaz o avstrijskem ljudskem šolstvu v šolskem letu 1882/83:

Dežele	Prebivalstvo po ljudski šteti dné 31. decembra 1880	Število javnih ljudskih šol		Število privatnih šol	Učiteljsko osebje na javnih ljudskih šolah			Število otrok za šolo godnih	Število učencev na javnih meščanskih in ljudskih šolah
		Meščanske šole	Splošne ljudske šole		Vkupno število	učiteljev	učiteljic		
Dolenje Avstrijsko . . .	2 330 621	57	1 323	103	7 193	5 029	2 164	324 421	306 771
Górenje Avstrijsko . . .	759 620	8	480	35	1 952	1 512	440	107 942	103 162
Solnograd . . .	163 570	2	156	17	525	424	101	20 366	18 457
Štajerska . . .	1 213 597	4	757	42	2 801	2 206	595	164 258	143 183
Koroška . . .	348 730	2	342	11	954	811	143	45 949	42 405
Kranjska . . .	481 243	1	268	11	769	602	167	54 095	43 050
Trst . . .	144 844	4	32	17	214	106	108	18 413	12 895
Goriška in Gradiška . . .	211 084	—	144	10	546	421	125	33 858	24 998
Istra . . .	292 006	1	126	4	463	357	106	27 844	20 043
Tirolska . . .	805 176	2	1 523	48	4 037	2 895	1 142	114 307	103 903
Predarelska . . .	107 373	1	192	10	580	401	179	16 039	15 171
Česka . . .	5 560 819	171	4 413	292	16 666	13 319	3 347	926 532	884 015
Moravska . . .	2 153 407	46	1 996	70	5 500	4 851	649	364 326	337 684
Šlezija . . .	565 474	4	463	43	1 265	1 027	238	90 666	80 719
Galicija . . .	5 958 907	15	2 924	187	7 611	5 690	1 921	709 941	383 480
Bukovina . . .	571 671	1	211	14	579	503	76	69 148	21 169
Dalmacija . . .	476 101	5	270	25	659	550	109	23 841	16 624
Vkup . . .	22 144 244	324	15 620	944	52 314	40 704	11 610	3 111 486	2 557 747

nost, to je istina . . . in zaradi tega bi morali tú ostati . . .“ (Mužik je zmajal z glavo.)

„Ne, ne, Kapiton Timofejič, ne ostanem, . . . ali morebiti zapišete kak lék.“

„Samo zdravilo ne pomaga.“

„Ne ostanem tu, pravim.“

„Nu, kakor vam je drago. . .“

Ranocelnik iztrga iz albuma list in napisavši recept, svetuje mu, kaj ima še storiti. Mužik vzame papir, dá Kapitonu pol rublja, odide iz izbe in se vsede na voz.

„Nu, z Bogom, Kapiton Timofejič, ohranite me v dobrem spominu in ne zabite sirotk, ako bodo. . .“

„Ej, ostanite, Vasilij!“ Mužik strese glavo, vdari konja z bičem in zdrdrá z dvorišča. Grem na ulice in zrem za njim. Cesta je bila blatna in lužnata; mlinar je vozil pozorno — bolj počasno, ročno je sukal konja in pozdravljaj srečujoče. . . Četrty dán je umrl.

V obče prečudno umirajo Rusi. Spominam se sedaj mnogo pokojnikov. Spominam se tebe, stari moj prijatelj, nedoštudujoči Avenir Sorokoumov, prekrasni, najplemenitejši človeček! Živel si pri

velikoruskem posestniku Guri Krupjaniku, poučeval si njegova otroka Tofa in Zezja v ruskem pismu, zemljepisji in zgodovini, potrpežljivo si prenašal neslane burke samega Gure, grobe laskavosti dvornega in neprebavljivo svojeglavnost porednih otrok; ne brez trpkega usmeva, celó brez obotavljanja si spolnoval raznovrstne zahteve gospejine, kedar se je dolgočasila. Kako si se pa za to tudi oddabnil, kako si blagoslavno živel zvečer po večerji, ko si se vsedel k oknu, zamišljen pušil iz pipice ali hlastno preobračal liste zmečkanega in mastnega časopisa, kojega je iz mesta prinesel zemljemerec! Kako brzo so se ti vsule solze iz očíj, s kakim veseljem si se smejal, s kako odkritosrčno ljubeznijo do ljudij, s kakim plemenitim sočutjem k vsemu dobremu in krasnemu se je napolnovala tvoja gospodska duša! V resnici moram reči: nisi se sicer odlikoval s prevelikim ostrovtipom. Ali kedo za to še slepo veruje v višji poklic svojih prijateljev, kedor jih je ponosno hvalisal? Kedo ni poznal ni zavisti ni samoljubja? Kedo se je slepo žrtvoval, kedo se je dobrovoljno podrejeval ljudem, nevrednim njemu odvezati črevljev? . . . Vselej ti, in le ti naš dobri Avenir!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

O shodu treh cesarjev pisalo se je uže mnogo in listi vedeli so pripovedovati o raznih krajih, kjer se snidejo, in naznanjal se je tudi uže čas shoda. „Fremdenblatt“ pa poroča iz zeló zanesljivega vira, da o tem shodu zdaj še nič ni gotovega. Sicer se namerava shod med avstrijskim in ruskim carjem, vendar določeno še ni; shod z nemškim cesarjem pa je zavisen od njegovega zdravlja.

Nemški cesar Viljem prišel je dné 21.ega t. m. na avstrijska tla, da uživa v prijaznem Gostinu svež planinski zrak ter si okrepi staro, a vendar še čvrsto svoje telo. Avstrijski podaniki pozdravljali so navdušeno nemškega vladarja, kar jasno priča, kako se zavedajo blagonosne zveze Avstrije z Nemčijo.

Zjedinjena levica vedno bolj vidno propada, vsak dan pokazuje se očitneje znaki njene notranje gnjilobe. Listi poročajo zopet, da se je knez Karl Auersperg odpovedal vodstvu liberalnih nemško-českich veleposestnikov. Se vé da levičarski listi skušajo zakriti to rano na svojem telesi ter svetu pripovedujejo o tej odpovedi: da je knez zaradi tega odpovedal se vodstvu, ker je uže star in potem še dostavljajo, da je bil nekoliko užaljen, ker niso prodrli vsi kandidatje, katere je priporočal on. Pravi vzrok temu odstopu je pač iskati drugod. Knezu je dalo povod za odstop pač le to, ker je videl, kako se odstranjajo stari voditelji, na njihovo mesto pa se postavljajo mladi kričachi, kateri hoté povsod po „glasnejših strunah“ oznanjati ekstremno nemštvo, kateri se hoté na vsak način boriti z zmajem „zatiranega nemštva“, katerega pa nikjer ni. To je gotovo hud udarec za levičarje ter priča jasno in glasno o propadanji in nejednosti levice.

Štajersko namestništvo razpustilo je društvo „Deutscher Verein“, ker je s svojim postopanjem prekoratil meje društvenih pravil. To društvo gojilo je večkrat protiaustrijsko mišljenje ter ga tudi nekateri njegovi vročekrvniki javno kazali. Da ni bilo Slovencem prijazno, umeje se samo ob sebi.

Knez Karol Auersperg naznanil je uže nekaterim nemško-českim poslancem, da se hoče po polnem odpovedati političnemu delovanju. Kot njegov naslednik za politično vodstvo českich liberalnih veleposestnikov imenujeta se grofa Thurn ali Salm.

Tu je deželo.

Iz Rima se poroča, da je papež sklenil, pri konzistoriji dné 27. t. m. govoriti važen govor. Leon XIII. hoče baje pri tej priliki izraziti slovesno svojo resno voljo, da ne odstopi od dozdanjega svojega postopanja, da tako pokaže, da so vse vésti o možnosti sporazumlja papeževega z italijansko vlado neresnične.

Niti tvojega zdravlja ni oživil vzduh na kmetih: raztalil si se kot svečica, ubožec!

Istina je: izbica tvoja imela je okno na vrt; hruške, jablane, lipe sipale so ti na mizo, na tintnik in na knjige lehkó svoje cvetje. Na steni je visela modra, svilená blazínica za uro, kojoj ti je bila v trenutji slovesa grenke ločitve darovala predobrá, rahločutná Nemka, svetlolasa in modročká odgojiteljica. Jedenkrat te je obiskal star prijatelj iz Moskve ter ti prinesel ves navdušen tuje in tudi svoje pesni.

Obiskal sem Sorokouma ne dolgo pred njegovo smrtjo. Ni mogel skoro uže hoditi. Silno se je veselil mojega prihoda, podal mi roko, spregovoril in zakašljaj. Želel sem mu pokoja, da se umiri ter sem prisedel k njemu. . . V naročaji Avenirovem ležal je zvezek Kolcovih pesnij, skrbno prepisanih; z usmevom potrka nánj z roko. „To je pesnik“, spregovori težko in zadržavaje kašelj prične poluglasno deklamovati:

„Čemu so sokoliču
Peroti podvžali?
Zakaj njemu vsa
Pota prepovedali?“

Iz Kahire se poroča, da so dné 15. in 16ega junija napali vstaši z veliko silo predmestja Kasa. Posadka je odbila napad. Vstašev palo je v boji 3000 mož. Posadka je zaplenila 1000 volov in ovac ter 700 pušk.

Razne vesti.

— (Kako spoznati goljufno barvano vino.) Dobro sredstvo, spoznati goljufno barvano vino je sledeče: Kane naj se nekaj kapljic vina, koga barva se hoče skusiti, na kos bele krede; kredo vino popije in po barvi lise, ki ostane na kredi, se dá določiti, ali je vino naravno ali pa umetno barvano. 1.) Z borovnicami barvano vino naredi na kredi liso, ki je modre barve in nekoliko na vijolično barvo spremenljiva. 2.) Rudeča barva kermesovih jagod na kredi ne spremeni barve. 3.) Slezovo (malvino) barvilo naredi liso na kredi modro ali pa zeleno, večkrat obojno vkup. 4.) Fuhsin (anilin) v vinu ostane na kredi nespremenjen. 5.) Naravno črno vino pusti na kredi rujavo ali kot škrlje sivo barvo. Če kedo nima ravno pri roki kos krede, posluži se tudi lahko z kosom živega apna. Naravno vino naredi na apnu rujavo ali višnjevkasto sivo liso, ki kmalu rujava postane. Borovničina barva je na apnu najprvo modra, potem pa postaja zelenkasta; slezova barva je precej zelena in fuhsin pa na apnu barvo zgubi.

— (Strah v gledališču.) Iz Napolja se poroča: V novem gledališču nastal je pred nekaterimi dnevi, ko se je igrala nova igra, grozen strah. Goreča sveča pala je raz svetilnika na igralko, kateri se je takoj unela obleka. Občinstvo zbežalo je boječe proti izhodu, igralci pa so se tudi razpršili. Nekov mlad mož pa je bil toliko pogumen, da je hitel na oder, in kmalu se mu je posrečilo, udušiti ogenj. Ko je občinstvo videlo, da ni več nevarnosti, jelo je burno ploskati pogumnemu možu. Igra se je brez ponesrečene igralke nadaljevala.

Domače stvari.

— Nj. c. in kr. Apost. Veličanstvo je najmilostiveje blagovolilo podeliti po zadnji toči v krškem okraju na Dolenskem poškodovanim iz Najvišjega zasebnega premoženja vsoto tri tisoč goldinarjev.

— (Koroška deželna razstava) v Celovci otvorila se bode dné 25. t. m. ob 11. uri dopoldne. Z jutranjim vlakom pripelja se tja nj. c. kr. visokost prevzvišeni gospod nadvojvoda Karol Ljudovik, kateri bode prisoten pri otvorenju.

— (Birna v prisilni delavnici) Danes je premil gosp. knezoškof dr. Missija birmoval v tukajšnji prisilni delavnici na Poljanskem nasipu 27 kaznjencev ali korigendov. Birmanskim botrom je bil deželni glavar kranjski, gosp. grof Thurn.

— (Osmorazredna dekliška šola) pri Uršulinkah v Ljubljani imela je konec 1884/85 leta

Dalje ga nisem pustil čitati: zdravnik mu je bil prepovedal govoriti. Vedel sem, s čim se mu prikupim. Sorokoumov se ni nikoli, kakor pravimo, pečal z vědami, toda radoveden je bil, zvedeti, kam so neki dospeli sedaj veliki učenjaki. Prišlo se je, da vam je katerikrat ustavil tovariša na voglu ter ga pričel izpraševati: on ga poslušal, se čudi, verjeme mu vsako besedo ter za njim vse ponavlja. In ko je napel vse moči razgovarjal se je o Moskvi, o prijateljih, o Puškinu, o gledališču in o ruski književnosti; spominal se je naših gostij, ognjenih govorov in razprav v našem krogu in sočutno imenuje dva, tri imena umrlih prijateljev....

„Spominaš se še na Dašo?“ — pristavi konečno — „to ti je bila zlata duša; to je bilo srce! in kako me je ljubilo!... Kaj neki sedaj počne?“ — Morebiti je ugasnila, poginila revica!“

Nisem ga smel prerušiti v tem menenju in veri — in res, čemu naj bi sedaj zvedel, da Daša sedaj debelí, se redí, da se vodi s kupci, — z brati Kondakovimi, da se liči, šopiri in nastavlja? Toda, pomišljal sem, videč njegova vpala lica, ali bi ga ne bilo moč odtodi spraviti?

805 učenk. Od teh je bilo odlikovanih 157, prvi red jih je dobilo 466, drugi red pa 169 učenk; 13 jih ni bilo uvrščenih. Poučevale so po vseh razredih nune pod vodstvom predstojnice g. Antonije Murgel.

— (Surovost.) Iz kameniškega okraja se nam poroča z dné 16. t. m., da so v vasi Klanec v noči od 12. na 13. t. m. zgodili se trije zločini, in sicer jeden uboj in dve hudi telesni poškodbi. Napadi vršili so se kmalu jeden za drugim. Nekatere zločince imajo baje uže v pesteh. Kakor se trdi, bil je tudi ondtni župan pajdaš te lepe družčine.

— (Tržaški „Sokol“) priredi dné 26. julija na vrtu „Slovanske Čitalnice“ (Monte verde) koncert s sodelovanjem pevske zbor. slav. delavskega podpornega društva in civilne godbe. Vspored: 1.) Jenko D.: „Najprej“, koračnica godba. 2.) Bendel I.: „Svoji k svojim“, zbor. 3.) Sarti: „Originalna slavnost“, ouvertura, godba. 4.) Lisinski I.: „Tam gdje stoji“, zbor. 5.) Sokol: „Telovadba“ na drogu. 6.) Kocijančič Josip: „Venec narodnih pesnij“, zbor. 7.) Zajc: Konec (finale) iz opere „Nikola Šubić“, godba. 8.) Vilhar F. S.: „Na Velebitu“, zbor. 9.) Horny: „Glasovi ljubezni“, valček, godba. 10.) Rieder: „Slovanske melodije“, potpourri, godba. Po koncertu bode ples v dvorani. Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstopnina za gg. člane 30 kr., za nečlane 50 kr. Ker je čisti dobiček namenjen za napravo še potrebnega telovadnega orodja, se radodarnosti ne stavijo meje. P. s. Gospodje člani se prosijo, da pridejo v društveni obleki. — Ako bode vreme neugodno, se koncert preloži na 15. avgusta.

— (Iredentariji.) poroča tržaška „Edinost“, so uže precej po volitvi Nabergoja besni postali, o pasjih dnevih pa se je bati, da stečejo. Pet mladih Iredentarijev je v ponedeljek od same jeze zaradi nedelje po ulicah na zid lepilo neke rudeče plakate, menda v Vidmu izdelane; obsežek plakatov je obrnen proti vladnim organom, ali še posebno proti Slovencem, katerim žuga in pretí do krvi. K sreči je zapazila policija te iredentarske agente in enega od njih ujela. Najbrže ta ovadi tudi druge in pride se na sled gnjezdu. Dné 22. t. m. zjutraj pa smo našli na vratih naše tiskarne velik plakat, na katerem je bilo debelo zapisano: „Morte alla Redazione del Soldo, morte agli schiavi“. Vsak dan žuganja; to kaže, da jih rana skli, katero smo jim v prvi vrsti mi vsekali.

— (Novi knjigi.) „Kranjska mesta“, po raznih virih sestavil P. Florentin Hrovat. Z nekaterimi podobami, tiskal in založil J. Krajec, Novo Mesto 1885, — je knjižica, v kateri g. pisatelj na 136 straneh popisuje kranjska mesta: Ljubljano, Kamenik, Kranj, Loko, Radovljico, Idrijo, Lož, Višnje Goro, Novo Mesto, Kostanjevico, Krško, Metliko, Črnomelj in Kočevje. Knjiga je sicer ponatis iz „Vrteca“, vendar bo vsakemu dobro došla. Podobe nahajemo v njej od mest: Kamenik, Novo Mesto, Kostanjevica, Krško in Metlika.

— Druga knjižica ima naslov: „Mladini“. Spisal Miljenko Devojan. Novo Mesto 1885. Tiskal in založil J. Krajec. Ta knjižica obsega na 90 straneh: „Materino oko“, „Mato“, „Hromi Jurij“, „Petričev Blažek“,

„Nikdar, brate, Bog plati“ — odgovori — „saj je vse jedno, kje umrem. Saj do zime ne bodem živel... Čemu torej ljudi zastoj nadlegovati? Navadil sem se na tukajšnja hiša. Istina je, da je tukajšnja gospóda...“

„Piši saj sorodnikom“, padem mu v besedo. „Čemu neki pisati sorodnikom? Za pomoč — oni mi ne pomórejo; — če umrem — saj bodo zvedeli. In zakaj še o tem govoriti?... Pripoveduj mi rajši, kaj si videl na tujem.“

Jel sem mu pripovedovati. On me je poslušal z napeto pozornostjo. Proti večeru se odpeljem, in v desetih dneh prejel sem naslednje pismo od gospoda Krupjanika:

„Čast imam, Vam s tem, milostivi gospod, oznaniti, da je Vaš prijatelj, v hiši moji živeči študent gospod Avenir Sorokoumov, pred štirimi dnevi o drugi uri po pólnoči umrl in bil danes po mojej uredbi pokopan na pokopališču moje farne cerkve. Prosil me je, da naj Vam pošljem knjige in zvezčice tu priložene. Denarja se je pri njem dobilo 22½ rublja, koji z ostalimi družimi rečmi pripadajo in se bodo izročili njegovim sorodnikom. Prijatelj Vaš je umrl pri popolni za-

„Stanko“, „Na sveti večer“, „Sestri“ in „Božidar“. Prve dve ste pesmici, ostale pa povestice. O obeh knjigah spregovorili bomo o priliki obširneje.

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 21. julija.

Danes zvečer ob 6. uri imel je mestni odbor redno javno sejo. Predsedoval je župan Grasselli, navzoč-nih bilo je 17 mestnih odbornikov. Overovateljema zapisnika bila sta imenovana mestna odbornika Ničman in prof. Toma Zupan.

Župan Grasselli naznani, da je mestni blagajnik gosp. Hengthaler zaradi bolehnosti nastopil dopust ter da se mu je nastavlil namestnik.

Prvi mestni komisar gosp. J. Tomc poroča, da je treba dopolnilno volitev jednega zastopnika mestnega odbora v upravni komisijon za lokalno realkino zaklado. Izvoljen je bil *per acclamationem* mest. odb. Velkovrh.

Vrši se volitev treh članov mestnega zastopa v stalni mestni zdravstveni svēt; izvoljeni so mestni odborniki dr. vitez Bleiweis Trsteniški, dr. Papež in Potočnik, potem gospoda Röger in Spinder.

Mest. odb. dr. Dolenc poroča v imenu šolskega odseka o rešitvi priziva ljubljanske mestne občine na ministerstvo zoper c. kr. deželnega šolskega sveta kranjskega naredbo z dné 12. julija 1884, št. 1324 (poučni jezik mestnih ljudskih šol). Poročevalec predlaga, naj se odbiti odlok vzame v znanje.

Župan Grasselli omenja, da se bode s prihodnjim šolskim letom odprl prvi razred nemške deške in dekliške ljudske šole v Ljubljani. Ukrenile so se za to uže potrebne priprave. C. kr. mestni šolski svēt pa jednoglasno želi, naj bi te dve nemški ljudski šoli, dokler ne postaneta obe samosvojni, dokler se ne odpre tretji razred, ostali pod vodstvom prve mestne deške in dekliške ljudske šole. To bi bilo mestni občini, oziroma normalnemu šolskemu zakladu v korist, ker bi se stanarina za šolsko vodstvo prihranila.

Poročilo šolskega odseka in pojasnilo županovi vzameta se v znanje.

Mest. odb. Valentinčič poroča v imenu šolskega odseka o dopisu kranjske hranilnice v Ljubljani gledé neke zamene učnih sob c. kr. vélike realke.

Nemški „schulverein“ hoče v Ljubljani ustanoviti četverorazredno nemško deško šolo. Kranjska hranilnica je namreč pri občnem zboru dné 2. junija t. l. sklenila, nemškemu „schulvereinu“, če bi se v tej novoustanovljeni šoli tudi slovenščina kot predmet poučevala, dajati dve leti znatno podporo, oskrbeti potrebne šolske sobe ter dati učila. Ta sklep potrebuje sicer se potrdila ces. kr. deželne vlade, vendar je vodstvo ces. kr. višje realke mnenja, naj se pri delni spremembi pogodbe s kranjsko hranilnico v Ljubljani z leta 1874 zahtevani pritični dve sobi v realnem poslopi odstopijo za nemško ljudsko šolo nemškega „schulvereina“ proti ponujanju oddaji dveh enakih sob v prvem nadstropju. Poročevalec Valentinčič pred-

vesti, in more se reči, da s polno brezčutnostjo, ne izražaje nobedne žalosti, niti v trenótji, ko smo se s celo rodbino poslovili od njega. Moja soproga, Kleopatra Aleksandrovna, se Vam priporoča. Smrt prijatelja Vašega ni mogla ostati brez učinka na njene živce. Kar se mene tiče, sem, hvala Bogu, zdrav, in imam čast se podpisati Vašim pokornim slugo

G. Krupjanikov.“

In še mnogo drugih vzgledov mi prihaja na misel — toda vsega pripovedovati mi ni moč. Konečno naj povem le še jeden slučaj.

Stara posestnica umirala je v moji prisotnosti. Duhovnik pričel je nad njo čitati molitev za umirajoče, toda naglo je zapazil, da bolnica res umira ter jej hitro podá križ. Posestnica nezadovoljno spregovorila. „Zakaj hitiš, batjuška?“ — pravi s pojemajočim glasom — „saj boš dobil...“ Vleže se, z roko pa seže pod vzglavje — ter izdihne za vselej. Pod vzglavjem ležal je rubelj: plačati je hotela duhovnika za molitev umirajočih.

Dá, prečudno umirajo Rusi!

laga torej v imenu šolskega odseka, naj se ta ponudba kranjske hranilnice sprejme.

Gledé vprašanja o potrebi te šole, katero hoče ustanoviti nemški „schulverein“ in katero hoče podpirati kranjska hranilnica, predlaga šolski odsek po svojem poročevalci Valentinciči naslednjo resolucijo: „Mestni ljubljanski zastop protestuje proti ustanovitvi nemške deške ljudske šole v Ljubljani po nemškem „schulvereinu“, katera šola naj bi se zdrževala iz rezervnega zaklada kranjske hranilnice, in naroča mestnemu magistratu, naj ta protest mestnega odbora predloži c. kr. deželni vladi s prošnjo, naj ne dovoli po polnem nepotrebne in narodni čut zaleče nemške deške ljudske šole, katero namerava ustanoviti nemški „schulverein.“

Mest. odb. dr. Dolenc meni, naj se ne bi sprejel predlog gledé menjave gori omenjenih sob.

Mest. odb. Ravnihar predlaga, naj se kranjski hranilnici naznani, da vsled pri današnji seji mestnega odbora sklenjene resolucije tudi ni govora o menjavi šolskih sob.

Poročevalec šolskega odseka, mestn. odb. Valentincič, omenja, da je za c. kr. realko bolj primerno, če se izvrši omenjena zmena šolskih sob.

Mestni župan Grasselli poudarja, da mestnemu zastopu ne more biti vse jedno, kje ima realka svoje šolske sobe, marveč ozirati se mora na želje vodstva c. kr. realke in je podpirati. Saj vender ni vse jedno, če bi se dečki nemške, po „schulvereinu“ ustanovljene šole mešali med realce, istotako ne, če bi učitelji „schulvereinove“ šole sprehajali se po istem hodniku, kjer profesorji realke. Gosp. župan torej meni, naj se sprejme predlog gledé zmene sob.

Mest. odb. Gogola stavi dodatni predlog, naj se zmena izvrši na stroške kranjske hranilnice.

Pri glasovanju se sprejme predlog gledé zmene sob z dodatnim Gogolovim predlogom vred ter tudi po šolskem odseku predlagana resolucija.

(Konec prihodajci.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 23. julija. „Morning Post“ poroča, da je Rusija stavila zopet nove predloge, naj se sklene sporazum gledé afganske meje; odločitev o soteski pri Zulfikarji naj se za zdaj še odloži, a pod pogojem, da Afganci ne zasedejo tega kraja. Če bi Afganci zasedli ta kraj, škodovalo bi to miru. — „Standard“ poroča iz Teherana: Kakor se čuje, pride ruska mejna komisija pod Lesarjem koncem meseca avgusta na afgansko mejo.

Frankobrod na M., 22. julija. Pri pogrebu socijaldemokrata Hillerja hotel je njegov pristaš Leyendecker govoriti. Policijski komisar pa mu je prepovedal ter zaukazal mnogobrojnemu pogrebem, naj se razidejo. Ukaz se je trikrat ponovil, a ni se mu ugodilo. Na to so policaji z golim orožjem razporedili množico; pri tem bilo je ranjenih 50 oseb.

Pariz, 22. julija. „Agence Havas“ poroča: General Courcy vrnil se je v Hué ter zaukazal strogo straženje provincije Thanhóa, kjer je več anamitskih tolp.

London, 22. julija. Górenja zbornica sprejela je pri tretjem čitanju zakon o ustanovitvi ministertva za Skotsko.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 23. julija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.75
„ „ „ srebru	83.50
Zlata renta	109.10
5% avstr. renta	99.50
Delnice narodne banke	870.—
Kreditne delnice	284.60
London 10 lir sterling	124.90
20 frankovec	9.89 ⁵
Cekini c. kr.	5.89
100 drž. mark	61.35

Tujci.

Dne 20. julija.

Pri Mallé: Havliček, Bernauer in Tschelnitz, potovalci, z Dunaja. — pl. Hirsch, c. kr. polkovnik, iz Zagreba. — Gjeorgjiev, trgovec, iz Mitrovice. — Jaschi, stavb. podjetnik, s soprogo, iz Pulja. — Dr. Srebre, odvetnik, s soprogo, iz Brežic.

Pri Slonu: Wuster, trgovec, iz Porense Prusije. — Vodničar in Fischer, potovalci; Dereani, predstojnik želez. postaje; Schuh, nadzornik avstr. „Phönix“-a, in dr. Bauer, z Dunaja. — Schindler, c. kr. finančni svetnik, z rodbino, iz Linca. — Büchler S. in Büchler V., krošnjarja, iz Gösinga. — Moschondi, trgovec, in Reiser, zasebnica, z rodbino, iz Trsta. — Lovandovsky, izrael. nadkurator, iz Zagreba. — Cenoni iz Gorice.

Pri Tavčarji: Trecha, c. kr. poštni oficijal, s soprogo; Legat, c. kr. profesor, in Wardo, kaplan, iz Trsta. — Simonič, kr. carinar, iz Baga.

Pri Južnem kolodvoru: Sauczig, dijak, z Dunaja. — Dogan, želez. uradnik, in Tomsich iz Trsta.

Umrli so:

Dne 22. julija. Marija Auer, čevljarjeva soproga, 59 l., Mestni trg št. 17, srčna hiba.

Tržne cene.

V Ljubljani, 22. julija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 52 kr., domače 6 gld. 58 kr.; reš 4 gld. 87 kr.; ječmen 4 gld. 23 kr.; oves 3 gld. 9 kr.; ajda 4 gld. 87 kr.; proso 5 gld. 36 kr.; turšica 5 gld. 50 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. — kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 82 kr., speh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 56 kr., svinjsko 66 kr., drobnjsko po 38 kr. — Pjške po 30 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
22. julija	7. zjutraj	742.45	18.2	svzh. m.	obl.	
	2. pop.	742.22	22.4	svzh. sr.	s. js.	00.0
	9. zvečer	741.51	18.1	svzh. sl.	v. obl.	

Poddružnica c. kr. priv. avstr. kreditnega zavóda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci na obrestovanje

v bankovcih

za 4 dni odpovedbe	3 1/2 od sto
» 8 »	3 1/2 » »
» 30 »	3 3/4 » »

v Napoleondorih

30dnevna odpoved	3 od sto
3mesečna »	3 1/4 » »
6 »	3 1/2 » »

Oddelek za giro

v bankovcih 2 1/2 proc. obresti za vsako vsoto, v Napoleondorih brez obrestij.

Nakazila

na Dunaj, v Prago, Budimpešto, Brno, Opavo, Levov, Reko, dalje v Zagreb, Arád, Gradec, Sibinj, Inmost, Celovec, Ljubljano in Solnograd so brez troškov.

Kupovanje in prodaja

deviz, vrednostnih papirjev in inkaso-kuponov po 1/8 proc. provizije.

Posojila

na poroštevna pooblastila (warrants), pogoji po dogovoru;

proti dovoljenemu kreditu v Londonu ali Parizu 1/2 proc. provizije za 3 mesece;

na vrednostne papirje (efekte), 6 proc. obrestj na leto do svote 1000 gld., za večje svote vsled specialnega dogovora. (69) 36—12

V Trstu dne 1. oktobra 1883.

Predpasniki

neprekosljivo

največja zaloga vsake oblike, velikosti in kakovosti prodajejo se po 25 kr. in više pri

J. C. Hamannu.

Marijinceljske kapljice za želodec

izborno učinkujoče sredstvo pri vseh želodečnih boleznih

prave prodajati v Ljubljani le lekarni gosp. G. Piccoli-ja na Dunajski cesti in Josip Svobode na Prešernovem trgu; v Kranji: lekarnar K. Savnik; v Kameniku: lekarnar J. Močnik; v Ajdovščini: lekarnar Mih. Guglielmo; v Novem mestu: lekarnarja: Dom. Rizzoli in Jos. Bergmanu; v Gorici: lekarnar Anton Leban; v Sežani: lekarnar F. Ričel; v Radovljici: lekarnar A. Roblek; v Ormožju: lekarnar Ivan Blažek; v Celju: lekarnar J. Kupferschmid; v Škofji Loki: lekarnar C. Fabiani.

Jedna steklenica z rabilnim navódom velja 35 kr.

Razpošiljavno osredje: (73) 52-11

Lekarna „pri angelju varuhu“, C. Brady, Kromeriz (Kremsier).

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.

Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Mlošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaič, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladine:

I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci, 30 kr.

II. » » » Peter rokodelčič, 36 kr.

III. » » » Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnani službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Padar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vošnjak I., dr., Poročilo o kmetijski enketi dne 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., elegantno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer: Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico (4ta velike) po 50 kr. Pravljice o: Pepelki, Rudeči kapci in Obutem mačku (8ta velike) po 25 kr. O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in Robinzonu po 16 kr.